

Sygn. akt IV Ka 133/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Ignaczak

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim del. do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim- Tomasza Retyka

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014 roku

sprawy **J. K.**

oskarżonego z art. 178a§2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 7 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 684/13

na podstawie art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 438 pkt 1 kpk i art. 455 kpk oraz art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

-.

- jako podstawę prawną skazania przyjmuje art. 87 § 1 a kw, a jako podstawę prawną wymiaru kary art. 87 § 1 a kw w zw. z art. 87 § 1 kw,
- jako podstawę prawną zawartego w pkt 2 rozstrzygnięcia o zakazie prowadzenia rowerów przyjmuje art. 87 § 4 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt: IV Ka 133/14

UZASADNIENIE

J. K. został oskarżony o to, że:

w dniu 12 lipca 2013 roku będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził jako kierujący rower po drodze publicznej, tj. o czyn z art. 178 a § 2 kk.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 7 stycznia 2014 roku w sprawie II K 684/13:

1. uznał oskarżonego za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym, że przyjął, iż wyczerpał on dyspozycję art. 87 § 2 kw i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 800 zł. grzywny;
2. na podstawie art. 87 § 3 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów na drogach publicznych, w strefie zamieszkania i w strefie ruchu na okres 1 roku;
3. orzekł o kosztach sądowych.

Powyższy wyrok został zaskarżony przez prokuratora w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Prokurator zarzucił wyrokowi naruszenie prawa karnego materialnego poprzez wskazanie niewłaściwej podstawy prawnej orzeczenia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia rowerów.

W konkluzji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez powołanie w podstawie prawnej orzeczenia o zakazie prowadzenia rowerów dyspozycji art. 87§ 4 kw oraz o utrzymanie wyroku w mocy w pozostałym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora i wnioski w niej zawarte zasługiwała na uwzględnienie i spowodowała zmianę zaskarżonego wyroku – z tym, że Sąd Okręgowy przy okazji rozpoznawania tej apelacji dostrzegł uchybienie, które umknęło uwadze prokuratora i konwaliował je z urzędu w trybie art. 109 § 2 kpw w zw. z art. 455 kpk.

Wskazać trzeba, że oczywiste, niekwestionowane i prawidłowo ustalone przez Sąd Rejonowy jest to, że w chwili czynu oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, nie zaś w stanie po użyciu alkoholu (albowiem był w stanie prowadzącym do 0,68 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Oznacza to, że oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 87 § 1 a kw (a nie jak błędnie przypisał Sąd Rejonowy art. 87 § 2 kw).

Zgodnie z art. 455 kpk (który ma zastosowanie w tej sprawie poprzez odesłanie z art. 109 § 2 kpw) nie zmieniając ustaleń faktycznych, Sąd odwoławczy poprawia błędną kwalifikację prawną niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów. Poprawienie kwalifikacji prawnej na niekorzyść oskarżonego może nastąpić tylko wtedy, gdy wniesiono środek odwoławczy na jego niekorzyść (a tak było w analizowanym przypadku).

Dlatego Sąd Okręgowy z urzędu poprawił błędną postawę skazania z art. 87 § 2 kw na art. 87 § 1 a kw. Konsekwencją tej zmiany było wskazanie jako podstawy prawnej wymiaru kary art. 87 § 1 a kw w zw. z art. 87 § 1 kw.

Ponadto, rację ma prokurator, że o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia pojazdów innych niż pojazdy mechaniczne (w analizowanym przypadku rowerów) należało orzekać na podstawie art. 87 § 4 kw (a nie jak błędnie wskazał Sąd Rejonowy na podstawie art. 87 § 3 kw).

Dlatego Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wskazał jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia rowerów art. 87 § 4 kw w zw. z art. 29 § 1 i 2 kw.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok jako sprawiedliwy, odpowiadający prawu materialnemu i nie uchybiający prawu procesowemu należało utrzymać w mocy.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych poniesionych w postępowaniu odwoławczym. Oskarżony nie jest winny temu, że doszło do niewłaściwego wskazania podstawy prawnej skazania, wymiaru kary i rozstrzygnięcia o środku karnym, więc względy słuszności przemawiają za zwolnieniem go od ponoszenia kosztów sądowych.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku.